ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 13ης Ιανουαρίου 1995 *

Στην υπόθεση Τ-524/93,

Humphrey Hennessy, κάτοικος Timoleague (Ιρλανδία), και άλλοι γαλακτοπαραγωγοί, τα ονόματα των οποίων επισυνάπτονται ως παράρτημα της παρούσας διατάξεως, εκπροσωπούμενοι από τον James O'Reilly, SC, του Δικηγορικού Συλλόγου της Ιρλανδίας, και την Philippa Watson, barrister, κατόπιν παραγγελίας του Oliver Ryan-Purcell, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Fyfe Business Centre, 29, rue Jean-Pierre Brasseur,

ενάγοντες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τους Arthur Brautigam, νομικό σύμβουλο, και Michel Bishop, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, διευθυντή της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

και

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους Dierk Booß, νομικό σύμβουλο, και Christopher Docksey, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρουμένους από τον Hans-Jürgen Rabe, δικηγόρο Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

εναγομένων,

που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως, δυνάμει των άρθρων 178 και 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, λόγω της ζημίας που οι ενάγονες θεωρούν ότι υπέστησαν από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων που ισχύουν για την προβλεπόμενη στο άρθρο 5 γ' του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 εισφορά στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ 1984, L 90, σ. 13),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Οκτωβρίου 1993, ο Humphrey Hennessy και οι λοιποί ενάγοντες, τα ονόματα των οποίων επισυνάπτονται ως παράρτημα της παρούσας διατάξεως, άσκησαν, κατ' εφαρμογή των άρθρων 178 και 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, αγωγές κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής με αντικείμενο την καταβολή σ' αυτούς αποζημιώσεως λόγω της ζημίας που θεωρούν ότι υπέστησαν από την

εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων που ισχύουν για την προβλεπόμενη στο άρθρο 5 γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 εισφορά στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ 1984, L 90, σ. 13, στο εξής: κανονισμός 857/84), στο μέτρο που ο κανονισμός δεν προέβλεψε τη χορήγηση ποσότητας αναφοράς αντιπροσωπευτικής των παραγωγών που ανέλαβαν τη δέσμευση να μη παράγουν γάλα επί περιορισμένο χρονικό διάστημα, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί θεσπίσεως συστήματος πριμοδοτήσεων για τη μη εμπορία γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων και μετατροπής των αγελών βοοειδών γαλακτοκομικής κατευθύνσεως (ΟΙ 1977, L 131, σ. 1).

2 Οι ενάγοντες είναι διάδικοι και στην υπόθεση Τ-541/93, McCutcheon κ.λπ. κατά Συμβουλίου, αντικείμενο της οποίας είναι η ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2187/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για την προσφορά αποζημιώσεως σε ορισμένους παραγωγούς γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων οι οποίοι παρεμποδίστηκαν προσωρινά να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους (ΕΕ 1993, L 196, σ. 6, στο εξής: κανονισμός 2187/93). Οι ανωτέρω ήσαν επίσης διάδικοι στην υπόθεση Τ-541/93 R, αντικείμενο της οποίας ήταν η αναστολή εκτελέσεως του προαναφερθέντος κανονισμού. Με διάταξη της 1ης Φεβρουαρίου 1991, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε το αίτημα αναστολής (υποθέσεις Τ-278/93 R και Τ-555/93 R, Τ-280/93 R και Τ-541/93 R, Jones κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. II-11).

3 Με έγγραφα που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου μεταξύ 24 Φεβρουαρίου και 26 Ιουλίου 1994, οι ενάγοντες, πλην του Terry Wall, παραιτήθηκαν της αγωγής τους.

4 Ο παραιτούμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, του Κανονισμού Διαδικασίας, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Πάντως, στην υπό κρίση υπόθεση οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο να εφαρμόσει το άρθρο 87, παράγραφος 5, δεύτερη περίοδος, του Κανονισμού Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο ο αντίδικος καταδικάζεται ενδεχομένως στα δικαστικά έξοδα αν τούτο δικαιολογείται από τη στάση του.

5 Με τις παρατηρήσεις τους, που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία μεταξύ 10 Μαΐου και 10 Αυγούστου 1994, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξέφρασαν την αντίθεσή τους προς το αίτημα των εναγόντων σχετικά με τον διακανονισμό των δικαστικών εξόδων.

6 Προς στήριξη του αιτήματός τους, οι ενάγοντες επικαλούνται τρία κύρια επιχειρήματα. Πρώτον, ισχυρίζονται ότι, όπως έκρινε ήδη το Δικαστήριο με την απόφαση της 19ης Μαΐου 1992 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-104/89 και C-37/90, Mulder κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. I-3061), τα εναγόμενα όργανα ευθύνονται για τις ζημίες που προκάλεσαν στους γαλακτοπαραγωγούς, οι οποίοι είχαν αναλάβει τη δέσμευση να μη παραδίδουν γάλα επί περιορισμένη χρονική περίοδο, εκ του γεγονότος ότι ο κανονισμός 857/84 δεν προέβλεψε τη χορήγηση σ' αυτούς ποσότητας αναφοράς. Με τον κανονισμό 2187/93, ο οποίος εκδόθηκε στο πλαίσιο των μέτρων εκτελέσεως της προαναφερθείσας αποφάσεως Mulder κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, τα εναγόμενα όργανα επικαλέστηκαν την παραγραφή έναντι των παραγωγών που βρίσκονταν σε παρεμφερή προς εκείνη των εναγόντων κατάσταση. Επιπλέον, κατά το άρθρο 14 του κανονισμού, προκειμένου να λάβουν την προσφερόμενη αποζημίωση, οι παραγωγοί οφείλουν να παραιτηθούν από οποιαδήποτε αξίωση κατά των κοινοτικών οργάνων για τη ζημία που αποτελεί αντικείμενο της προσφοράς αποζημιώσεως. Κατά τους ενάγοντες, συνέπεια της στάσεως αυτής είναι η απώλεια του δικαιώματός τους να λάβουν αποζημίωση για μέρος των ζημιών που φρονούν ότι υπέστησαν. Δεύτερον, οι ενάγοντες επικαλούνται το γεγονός ότι, επειδή η Επιτροπή, εκδίδοντας τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2648/93, της 28ης Σεπτεμβρίου 1993, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 2187/93 (ΕΕ 1993, L 243, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2648/93), δέχθηκε να καταβάλει με κατ' αποκοπήν ποσό τις αμοιβές των δικηγόρων όλων των γαλακτοπαραγωγών που άσκησαν αγωγή πριν από την ανακοίνωση της 5ης Αυγούστου 1992 (ΕΕ 1992, C 198, σ. 4), θα έπρεπε επιπλέον να καταβάλει, κατ' αναλογία, τα μετά τις 5 Αυγούστου 1992 δικηγορικά έξοδα καθόσον οι εν λόγω δικηγόροι κατέστη αναγκαίο να ενεργήσουν προς βελτίωση της θέσεως των παραγωγών. Τρίτον, οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι, όπως συνάγεται από την προαναφερθείσα διάταξη στην υπόθεση Jones κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, αν οι προσβληθείσες στις υποθέσεις των κυρίων δικών διατάξεις του κανονισμού 2187/93 κηρύσσονταν παράνομες, δεν θα υφίσταντο ζημία λόγω του ότι είχαν αποδεχθεί εν τω μεταξύ την προσφορά απο-

ζημιώσεως, όπως προέβλεψε ο κανονισμός. Οι ενάγοντες διευκρινίζουν ότι, ενόψει της ενισχυμένης ασφαλείας δικαίου ως αποτόκου της διατάξεως, είναι πλέον σε θέση να παραιτηθούν της αγωγής τους.

7 Με τις γραπτές παρατηρήσεις τους, το Συμβούλιο και η Επιτροπή φρονούν ότι η άσκηση των αγωγών δεν ήταν αναγκαία, ενώ αμφισβητούν το δεύτερο και τρίτο επιχείρημα των εναγόντων, ισχυριζόμενα ότι η προαναφερθείσα διάταξη στην υπόθεση Jones κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής περιορίζεται στην αναγνώριση της ανάγκης λήψεως εκ μέρους των οργάνων όλων των μέτρων που συνεπάγεται η εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου ή του Δικαστηρίου, η οποία θα ακύρωνε, ενδεχομένως, τον κανονισμό 2187/93 λόγω κακής εφαρμογής των κανόνων του Οργανισμού (ΕΟΚ) του Δικαστηρίου σε θέματα παραγραφής. Η προαναφερθείσα διάταξη ουδόλως δικαιολογεί την παραίτηση των ενδιαφερομένων γαλακτοπαραγωγών από τις επί μέρους αγωγές τους αποζημιώσεως. Άλλωστε, η πρόταση πληρωμής των δικηγορικών εξόδων, κατά τον κανονισμό 2648/93, συνδέεται προς την αποδοχή της προσφοράς αποζημιώσεως, οι λεπτομέρειες της οποίας καθορίζονται στον κανονισμό 2187/93 και δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής εκτός του παρόντος πλαισίου.

8 Υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι το άρθρο 8 του κανονισμού 2187/93 ορίζει ότι η προβλεπόμενη κατ' αποκοπήν αποζημίωση προτείνεται μόνο για το χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου το δικαίωμα αποζημιώσεως δεν παραγράφεται, ενώ η πενταετής προθεσμία παραγραφής της αξιώσεως από εξωσυμβατική ευθύνη, όπως ορίζει το άρθρο 43 Οργανισμού (ΕΟΚ) του Δικαστηρίου, λογίζεται ως διακοπείσα είτε κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως του παραγωγού σε ένα από τα κοινοτικά όργανα, είτε κατά την ημερομηνία της προσφυγής στο Δικαστήριο, είτε ακόμη κατά την ημερομηνία της ανακοινώσεως της 5ης Αυγούστου 1992, σύμφωνα με την οποία το Συμβούλιο και η Επιτροπή ανέλαβαν τη δέσμευση να εφαρμόσουν έναντι όλων των εμπλεκομένων γαλακτοπαραγωγών την προαναφερθείσα απόφαση Mulder κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής. Κατά το άρθρο 14 του κανονισμού 2187/93, η αποδοχή της προτεινομένης αποζημιώσεως συνεπάγεται παραίτηση από οποιαδήποτε αξίωση κατά των κοινοτικών οργάνων για τη ζημία που αποτελεί αντικείμενο των αιτήσεων αποζημιώσεως.

9 Ακολούθως, υπογραμμίζεται ότι, κατά τη διάρκεια των διαδικασιών λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-541/93 R, McCutcheon κ.λπ. κατά Συμβουλίου, στην οποία οι ενάγοντες της παρούσας υποθέσεως ήσαν διάδικοι, καθώς και σε ανάλογες υποθέσεις (προαναφερθείσα διάταξη στην υπόθεση Jones κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής), το Συμβούλιο και η Επιτροπή διευκρίνισαν, κατά την έγγραφη διαδικασία, ότι η αποδοχή εκ μέρους των εναγόντων της προσφοράς αποζημιώσεως και η παραίτηση από οποιαδήποτε αξίωση κατά των οργάνων δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη την απώλεια όλων των δικαιωμάτων τους προς αποζημίωση για το σύνολο της περιόδου για την οποία φρονούν ότι είναι δικαιούχοι σε περίπτωση κατά την οποία το Πρωτοδικείο ή το Δικαστήριο έκριναν ως παράνομες τις προβλεπόμενες στο άρθρο 8 του κανονισμού 2187/93 διατάξεις περί παραγραφής. Κατά το Συμβούλιο, όταν συντρέχουν παρόμοιες περιστάσεις, η αποζημίωση καθίσταται, καταρχήν, απαιτητή για το σύνολο της επίδικης περιόδου.

10 Κατά τη συζήτηση της 6ης Ιανουαρίου 1994, στο πλαίσιο των προαναφερθεισών υποθέσεων ασφαλιστικών μέτρων, οι εκπρόσωποι του Συμβουλίου και της Επιτροπής δέχθηκαν να καταχωριστεί στα πρακτικά δήλωση με το ίδιο περιεχόμενο (βλ. προαναφερθείσα διάταξη στην υπόθεση Jones κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 51).

11 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν χωρεί αμφιβολία ότι, ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, η στάση των θεσμικών οργάνων ενδέχεται να αποτέλεσε το κίνητρο της αποφάσεως των εναγόντων να παραιτηθούν από τις αγωγές αποζημιώσεως, οι οποίες είχαν ασκηθεί μετά τη δημοσίευση του κανονισμού 2187/93, στο μέτρο που αυτή τους επέτρεψε να διαφωτιστούν ως προς την άποψη του Συμβουλίου και της Επιτροπής επί των συνεπειών από την κατά τον επίδικο κανονισμό αποδοχή της προσφοράς αποζημιώσεως σε περίπτωση ακυρώσεώς του.

12 Πάντως, η φύση της δηλώσεως αυτής δεν δικαιολογεί, ενόψει του άρθρου 87, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, την καταδίκη των εναγομένων οργάνων στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων. Επομένως, κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Το συμπέρασμα αυτό δεν θίγεται από τον κανονισμό 2648/93, το άρθρο 2 του οποίου περιορίζεται στην πρόβλεψη της καταβολής των προ της 5ης Αυγούστου 1992 δικηγορικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Τα ονόματα του Humphrey Hennessy και των άλλων γαλακτοπαραγωγών, πλην του Terry Wall, που παρατίθενται ως παράρτημα της παρούσας διατάξεως, διαγράφονται από τον κατάλογο των εναγόντων της υποθέσεως T-524/93.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Λουξεμβούργο, 13 Ιανουαρίου 1995.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça